

socials de metges i malalts i tan variades les circumstàncies de cada cas? En el nostre parer la fórmula no és difícil de trobar i s'ajusta a un principi de moral indiscutible.

No creiem que's puguin establir valors fixos ni per visites ni per operacions, anàlisis o altra classe de serveis mèdics, car essent una professió lliure, deuen ésser aiximateix lliures els emoluments que's puguin percebre en cada cas determinat; no és possible establir preus ni tant sols semblants, essent com és tan variada la classe de serveis i posició social dels malalts; nosaltres estimem que tot metge pot establir els honoraris que cregui convenient, sempre que la justipreciació del servei precedeixi a la seva realització. Cobri el metge el que vulgui sempre i quan abans de procedir a fer el servei que se li sollicita informi al malalt o a la seva família del seu import.

Ningú ignora que en algunes ocasions l'abús depèn únicament de no haver tractat previament la qüestió d'honoraris; hi ha metge que si li demanen l'import abans d'una operació demana una suma irrisòria, i si per confiar en la seva honorabilitat no parlen de qüestió d'honoraris, al presentar el compte després de realitzada, hi posa una xifra que per comparació bé pot denominar-se escandalosa. Afortunadament el nombre dels que aixís es comporten no és gran, però pel prestigi de la classe és precís que trobi en l'ànim de tots aquest fet al menys la reprobació moral.

No creiem que sigui el metge qui deu parlar de primer la qüestió d'honoraris, però si un malalt o una família, confiant en la honorabilitat del metge, no'n parla previament el metge es troba obligat a establir el que en condicions semblants hagi cobrat, i si per considerar excepcionals les condicions del cas, preté separar-se molt de ço per ell establert, deu iniciar la qüestió i preu de l'import dels seus honoraris.

No pretenim coartar de cap manera la llibertat de cada u al justipreciar els seus serveis, però tenint en compte que tot metge es mou en qüestió d'honoraris dintre d'uns motllos que pot dir-se són costum per ell establert, considerem que quan vulgui separar-se de ço que en ocasions semblants ha fet, deu advertir previament la variació.

La llibertat persisteix, però l'abús desapareix des del moment que hi ha conformitat prèvia, pot establir la xifra que jutgi oportuna, que conformant-se el client, mai serà abús.

Les qüestions de deontologia es troben en l'ambient, i per més que vulguin disfreçar-se, sempre queda en la consciència de la gent una censura que no es manifesta públicament, unes vegades per por, i altres per un mal entès sentiment de companyerisme.

Com si mereixés ésser considerat como a company el que realitza actes que estan renyits amb la moral!

Havem d'unir-nos per a evitar els abusos dels clients, però aiximateix s'ha d'exercir una acció comú per a que no sigui profanat amb caràcters de reproable mercantilisme, l'exercici d'una professió tan noble i desinteressada com és la de la Medicina.

PROF. S. RECASENS

EL SEGUR DE MALALTIA

La «Gaceta» del dia 29 d'Agost prop-passat va publicar una Reial ordre del Ministeri del Treball disposant quedi oberta fins el 31 de Desembre una informació pública i per escrit referent a l'establiment a Espanya d'un sistema de segurs de malaltia.

Els temes que s'assenyalen són els següents:

- a) Quins deuen ésser els beneficiaris.
- b) Auxilis a que tindran dret.
- c) Quins i amb quina quantia deuran contribuir al sosteniment del segur.
- d) Orguens oficials i particulars a qui es deurà encomanar l'administració i efectivitat del segur i coordinació que deu establir-se entre ells.
- e) Sistema que es deu seguir per a la fixació de les taules de mortalitat.

La informació realitzada es remetrà a l'Institut de Previsió, el qual, en vista de les manifestacions recollides i tenint en compte les conclusions de la Conferència de Barcelona, proposarà l'avantprojecte d'un sistema de segurs de malaltia.

Aquesta Reial ordre té molt grà i no disposem de temps per a triar-lo; ho farem en nombres successius.

Això sí, hem de cridar l'atenció del llegidor sobre el fet d'haver-se eliminat els temes que poguessin motivar la informació dels metges. Es dirà que ja varen informar a Barcelona, però això no és una raó. També varen informar els obrers i se'ls torna a invitar. Encara que per al cas que fan dels informes, no val la pena sollicitar-ho.

L'Institut de Previsió té traçat el seu camí. Ha donat el *cambiazó* a les conclusions aprovades a Barcelona i ara ens tanca la porta de la informació pública. S'ha arribat a creure que'n té prou amb tenir contents als obrers per a implantar el segur. I s'equivoca. Sense la classe mèdica no hi pot haver segur. I la classe mèdica no pot tenir tractes amb una entitat que no respecta els convenis.